

Längs Medelhavet i Italien

Av Elin Wager

Vi är sju förväntansfulla ryttare som kliver av flygplanet i Neapel och möts av en efterlängtd sommarvärme. Gino från hästgården tar emot vid utgången och vi visas ut till en liten buss. Vesuvius vilar lugnt bredvid vägen när vi far förbi och ute i Medelhavet reser sig den blåa siluetten av bergen på Capri. Träden dignar av gula citroner, allting står i full blom och det kalla Norden känns långt borta.

Gården välkomnar oss i en fantastisk dal med utsikt över olivlundar, vinodlingar och citronträd. Poolen kluckar inbjudande, fåglar kvittrar och rummen erbjuder skön svalka i värmen.

I restaurangen, som för övrigt är nominerad till Michelin-guiden, serveras vi en fantastisk fyrrättersmiddag med husets eget vin och sent på kvällen vacklar vi trötta, mätta och nöjda i säng efter en lång resdag. Det vi sett hittills bådar mycket gott inför veckan.

Stärkta av en välbehövlig nattsömn i ljuvligt tysta omgivningar och mätta efter en härlig italiensk bufféfrukost vandrar vi upp mot stallet nästa morgon.

Vi tilldelas hästar som leds fram sadlade och klara av vår guide Marco, en erfaren hästkarl med många år i sadeln bakom sig. Marco har tidigare bott två år i Sverige och kan några fraser på svenska.

Jag hamnar på en stor ståtlig fux vid namn Palinuro och vi rider runt en stund i paddocken för att bekanta oss med varandra. När alla har kommit upp på sina hästar rider vi ut på ett led bakom Marco. Efter bara någon minut kommer vi upp på en höjd med en hisnande utsikt över Medelhavet och kusten. I lugn skritt tar vi oss ner till stranden och lunkar fram i vattenbrynet en stund innan vi låter hästarna sträcka ut i en härlig galopp så att vattnet stänker om hovarna. Framåt lunchtid är vi varma och hungriga och det är skönt att se Ginos jeep stå och vänta med lunchpicknicken. Vi sadlar av hästarna och lämnar dem att vila en stund, det har varit mycket klättring och de är svettiga och trötta.

Picknicklunchen är, precis som middagarna, oftast lagad av Ginos typiskt italienska lilla svärmor, och dukas upp på bord med strålande utsikt över berg och dalar med Medelhavet i bakgrunden. Vi lär oss snart att äta riktigt ordentligt eftersom svärmor Filomena, om än godmodigt, läxar upp Gino om han kommer hem med överbliven mat i korgen.

När vi har fyllt på vätskereserven med vatten och magarna med mat, vin och kaffe och pustat ut en stund i skuggan är det dags att vattna och sadla hästarna och bege sig iväg igen. Det blir en heldagsritt och vi skritt in hemma på gårdsplanen först runt fem på eftermiddagen. Marco och hans stallpersonal tar hand om hästarna och ger dem en ljuvligt avsvalkande dusch innan de får pusta ut och vila. Ett dopp i poolen, en stunds vila i en solstol och en dusch senare är vi ryttare redo för nästa långa, välsmakande fyrrättersmiddag i glatt och trevligt sällskap.

Varje dag under veckan rider vi ut från gården runt tiotiden och styr hästarna mot nya mål. Ritterna är välplanerade och leder oss längs fantastiskt vackra vägar mot olika utflyktsmål. Hästarna är pigga, glada och dessutom mycket säkra på hovarna under klättringarna. De får klättra en hel del upp och ner längs de grönskande bergen och större delen av tiden har vi fantastisk utsikt över havet och landskapet framför oss.

En dag rastar vi i en liten bergsby ovanför ett kloster, en annan dag rider vi förbi fornlämningarna av en gammal grekisk (!) by, Elea-Velia. En dag lunchar vi och släpper hästarna helt lösa under ett gigantiskt mullbärsträd intill ett vackert gammalt kloster. Den sista

dagen bjuds vi på grillat i en svalkande olivlund intill en porlande bäck med hästarna rofyllt betande omkring oss.

Det är mycket ridning under veckan och vi kommer tillbaka till gården först mellan fem och sex på eftermiddagarna. I mitten på veckan, när musklerna ömmar som mest, får vi hjälp av Gino att boka in massage nere i byn. En av höjdpunkterna under min vecka är definitivt när jag får sträcka ut mig på en massagebänk, bli insmord i väldoftande oljor, slappna av och få välgörande massage för alla mina trötta och ovana ridmuskler.

Den sista dagen har vi vilodag. Efter lite velande fram och tillbaka om huruvida vi ska göra en dagsutflykt till Pompeji eller inte, enas vi om en lugn och avslappnad dag nere på stranden. Hade vi fattat att precis allting stänger för siesta mellan 13 och 17 hade vi kunnat planera dagen bättre och ägna oss åt lite shopping också, nu blir det istället promenader och vila på stranden. Väl tillbaka på gården strosar vi runt och försöker lagra alla vyer och lukter i minnesbanken för framtida behov. Vi smakar på mullbären som växer nedanför huset och plockar med oss citroner, lagerblad och rosmarinskott hem, inspirerade som vi är av gårdens fräscha och hälsosamma mat.

Den sista kvällen samlas vi på terrassen utanför ett av rummen och skålar i bubbel. Efter middagen blir det kramar och farväl av alla på gården som gjort vår vecka så underbar. När vi sätter oss i transferbussen i ottan nästa morgon för att åka tillbaka till flygplatsen är vi alla brunbrända och nöjda och redan i full färd med att planera för nästa års ridsemester!